

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina I. Desumpta ex cap. 6. Prophetæ Isaïæ, in quo describitur:
quomodo ille in Prophetam assumptus, & ad exæcandum Populum missus,
suam contestetur ineptiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS LXII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 6. Propheta Isaia, in quo describitur: quomodo ille in Prophetam assumptus, & ad excacandum Populum missus, suam contestetur ineptiam.

N.396. *Considera:* **I**Saiam maximæ Sanctitatis Virum, à tot divinis revelationibus celeberrimum testari de se v. 5. citati cap. *quia vir pollutus labiis ego sum.* Quæso: quid tam eximiam Sanctitate præditi hominis labia poterat facere polluta? nunquid ullum verbum, carnis Spurcitas & Venerem redodolens, unquam legitur protulisse? nunquid alienam famam aliquando denigrasse, aut in blasphemias erupisse auditus est? quæstioni dubiæ occurrens Procopius, eam subtili responsò solvit, asserens: *fortasse verò & humane nature morbum consistetur, quem David insinuat, cum ait: ego dixi in excessu meo omnis homo mendax: est enim mendacium in hominibus naturalis quidam morbus, quantumvis sit à nonnullis evitatus.* Christiane Lector, si mendacium radicale tantum & nondum actuale (ut sic loquar) os & linguam viri etiam sanctissimi ita commaculasse visum; quantâ sceditate & maculis te afficiet mendacium actuale, tam sæpè à te repetitum? quomodo indignum te reddet divinò alloquiò? sunt hæc mendaces illi homines, de quibus asserit Joannes Apocal. 21. v. ult. *non intrabit in illam (puta cœlestem Jerosolymam) aliquis coinquinatum, abominationem faciens &c.* S. Chrisost. mendaces leprosis assimilat, quos Deus ab ingressu & accessu Templi præscripsit: ut enim lepra carnem exterius putridam, interius verò sanam turpissime variat, ita mendaces in verbis externis suam deferunt malitiam, dum interius pulchram Veritatem in mente fovent. Nec etiam ineptè dicuntur similes hominibus, monetam adulterantibus, quos constat, Deo & mundo esse exosos. *Opprobrium nequam in homine mendacium.* ait Eccles. 20. cap. Nec mirum: quia regius vates os mendacii assuetum vocat *sepulchrum patens* Psal. 130. Hujus loci pestimum
fecto-

factorem Trajanus adeò habuit exosum, ut teste Pædagogo Christ. p. 1. c. 5. §. 7. homines de mendacio convictos in navem sine velo & remis detrudi altoque mari committi jussit. Artaxerxes tantâ nausæ mendacium audiit, ut militi illud loquenti linguam extraxerit, tribus clavibus postea transfixam. Franci & Suevi teste Fabrô mendacii tam jurati existere hostes, ut subditis suis vitio illi assuetis canem imposuerint impudentiæ symbolum, quem in summum sui probrum circumferre cogebantur. Taceo pœnas illas, quibus prima Veritas Deus execrandum mendacii vitium impetit. Quem enim latet: Ananiam & Saphiram ob mendacium leve & nemini pernitosum repentinâ morte punitos? quis ignorat: Dæmonem sub serpentis specie protoparentibus nostris mentitum, maledictionem divinam, his verbis expressam: *super pectus tuum gradieris, in caput suum provocasse?* Christus Dominus licet omnis generis peccatores legatur ad frugem reduxisse, nullum tamen ex mendacibus hæc gratiâ dignum duxit. Quid plura? nihil Deo, nihil homini adeò abominabile, quam audire mendacia? econtra nil gratius, nil acceptius veritate, quæ ad S. Bernardo *bonum lilium, candore conspicuum, odore præcipuum vocatur.* S. Joannes Apocal. 14. testatur: objectam sibi esse magnam cohortem, quæ agnum secuta videbatur ceteros omnes præire Sanctos, utpote Christo Domino proximè conjuncta. Sed dicito divine Præco: fuit nè cohors ista constans ex gloriosis Martyribus, qui Victoriolâ certamine triumphârunt de Tyrannis? aut fuere tales, qui longâ inediâ, ciliciis & flagellis in corpora sua favientes, Cœlum promeruerunt? reponit Joannes, tales existisse, *in quorum ore non est inventum mendacium &c.* Christus, qui est *veritas & via*, ut monstraret viam breviorẽ, ad cœlestē Palatium hominem ducturam, ait: *si viam ad vitam ingredi serva mandata.* Verum quæret non nemo, in quo fundentur hæc ipsa mandata & lex divina, homini observanda, volenti vitam securò pede ingredi? reponet vates regius Psal. 118. & *lex tua veritas.* Quæ verba expendens S. Ambros. dicit: *apud eum Veritas lex est, fallacia prævaricatio.* Igitur Christiane Lector, æternam Veritatem facie ad faciem aliquando visurus, Veritati ante omnia stude. Et licet à depravata natura inditum tibi sit mendacii vitium, seriò tamen illud vitare volenti, aderit cœlestis Seraphin, qui calculò ignitò os tuum tanget, & *auferetur iniquitas, & peccatum tuum mundabitur.* v. 8. capituli cit.